

Diplomová práce se zabývá divadelní tvorbou dvou předních britských dramatiků současnosti: Sarah Kane a Martina Crimpa. Zatímco krátký život Sarah Kane byl dramatický a téměř všechny její hry vzbudily kontroverze, Crimp, který je o generaci starší, zůstává v panoramatu britského divadla poněkud opomíjen. Kane považovala Crimpův vliv, zejména na své pozdější hry, za zásadní.

V diplomové práci se zabýváme srovnáním těchto dvou autorů z různých důvodů. Oba zaníceně inovují tvar dramatického díla. Jejich hry se postupně oprostují od všeho, co jsme zvyklí si s divadelní hrou spojovat: není určen čas ani místo, ale ani postavy či příběh nejsou jasné dány. Zatímco Crimp strídá hry přísně tradiční, konverzační dramata ze současnosti (The Country), s experimenty bez postav a bez příběhu (Attempts on Her Life), Kane se jasně vyvíjela od jen mírně narušené tradiční formy (Phaedra's Love) přes avantgardní experiment (Cleansed) až po postmoderní, fragmentovaný text, který divadelní hru připomíná jen vnejším tvarem (Crave, 4.48 Psychosis).

Práce poskytuje shrnutím obsahu her možnost proniknout do jejich dramatického světa i čtenáři s dílem neobeznámenému. Následuje analýza děl Crimpa a Kane vzhledem k aristotelským kritériím, zvláště mimesi a katarzi. Zatímco Kane klasický mimetický tvar narušuje a ukazuje tím na jeho nedostatečnost v dnešní době, Crimp se mimesi úplně vzdává, resp. mimesis u něj probíhá nikoli na úrovni nápodoby skutečnosti, ale na úrovni nápodoby textu či žánru. Z toho pramení typická charakteristika všech jeho experimentálních her: na jevišti jsou lidé, kteří vyprávějí život jiné, nepřítomné postavy, a to z mnoha perspektiv a v různých stylových odstínech.